

Češi stále drží teoretickou šanci na postup do semifinále Evropské ligy

V předposledním utkání základní části CEV Evropské volejbalové ligy 2026 se českým volejbalovým reprezentantům podařilo zvítězit nad soupeři z Pyrenejského poloostrova 3:1 na sety. Před závěrečným zápasem s Gruzíí udržel výběr Jiřího Nováka alespoň teoretickou šanci na postup mezi nejlepší čtyři týmy soutěže. Semifinalisté Evropské ligy si totiž zajistí přímou kvalifikaci na evropský šampionát v roce 2028. Proti Španělsku se Lukáš Vašina prosadil patnáctkrát, 13 bodů přidal Jiří Benda.

Česko – Španělsko 3:1 (25:19, 25:20, 22:25, 25:22)

Rozhodčí: Savu Andrei (ROU), Guniava Mikheil (GEO)

Česko: Benda, Klajmon, Bartůněk, Vašina, Klimeš, Indra, libero Moník. Střídali: Šotola, Roman

Španělsko: Trinidad de Haro, Ramón Ferragut, Ribas Brockert, Villena, Nieves Suarez, Fornes, libero Larrañaga Ledo. Střídali: Colito, Gimeno Rubio, Alomar Sanchez, Arjones Ferreiros, Irache Camacho

Blokař Jakub Klajmon: „Myslím, že od začátku jsme na tom byli velmi dobře a do prvního setu jsme nastoupili perfektně. Pokračovali jsme v tom i ve druhém setu. V tom třetím jsme trochu polevili, ale nemyslím si, že by to bylo úmyslně, že bychom si řekli, že už to máme

v kapse. To se bohužel ve sportu stane a tým jsme set ztratili. Sice jsme měli v koncovce šanci si set dohrát, ale bohužel jsme to nezvládli. Ale bojovností jsme to nakonec zvládli a dopadlo to tak, jak to dopadlo. Myslím, že to rozhodující byla odvaha. Sice to nebylo vidět v setu, který jsme prohráli, ale odvaha rozhodla a docela jsme se pomohli i servisem.“

Trenér Jiří Novák: „Musím říct, že mi spadl kámen ze srdce, protože po zápase s Dánskem nebyla nálada bůhvíjaká. Cestování bylo náročné a vypadalo to, že se trochu položíme. Ale něco jsme si řekli, dnes v osm ráno jsme šli na trénink, takže jsme se snažili na zápas připravit co nejlíp. Rozdíl nebyl velký, my jsme v prvních dvou setech výborně variovali servis s následnou obranou. Ve třetím setu jsme přestali jednoduše podávat, udělali jsme osm chyb, přestali jsme hrát v poli a takový je pak vždycky výsledek. Na jednu stranu jsem moc rád za konečný výsledek, na druhou stranu jsme pořád nepoučitelní. Víme, co k těm dobrým výsledkům vede a pořád si myslíme, že to tak není. Ale je to tak.“

Jasnou výhrou zakončila mužská reprezentace základní část Evropské ligy

Hladkou výhrou 3:0 nad domácími Gruzínci přidali v Tbilisi svěřenci Jiřího Nováka v závěrečném utkání základní části Evropské ligy. V tuto chvíli jim tedy po pěti vítězstvích a jedné prohře patří v neúplné ligové tabulce průběžné 2. místo. O konečném umístění Čechů rozhodnou výsledky dalších favoritů z Nizozemska, Finska, Izraele, Řecka a Estonska.

Gruzie – Česko 0:3 (5:25, 13:25, 20:25)

Rozhodčí: Savu Andrei (ROU), Shirinyan Narek (ARM)

Gruzie: Kachibaia, Lazarashvili, Zakaidze, Abuseridze, Kamkamidze, Burduli, libera Dzeladze,

Chomakhidze. **Střídali:** Natsvlishvili, Tevdoradze, Gumberidze, Sibashvili, Dekanadze

Česko: Š. Svoboda, Roman, Vašina, Klimeš, Šotola, Benda, libera Pavlíček, Moník. **Střídali:** Pastrňák, J. Svoboda, Trojanowicz

Kapitán, univerzál Patrik Indra: „S hodnocením základní části Evropské ligy nemůžeme být výsledkově spokojení, protože jsme nepostoupili do finálové čtyřky, což byl cíl. Nicméně naše předvedená hra byla dobrá. Všechny zápasy, ve kterých jsme byli velkými favority, jsme zvládli na jedničku a kontrolovali jsme je od začátku do konce. Zápasy, které byly papírově vyrovnanější, jsme podle mě hráli taky kvalitně, bohužel zápas s Dánskem a prohra v tiebreaku zapříčinila, že nepostupujeme (v okamžiku zveřejnění rozhovoru není o nepostupu definitivně rozhodnuto – pozn. autora). Nicméně i ten zápas byl z naší strany kvalitní a rozhodovalo v něm pár maličkostí, kvůli kterým jsme prohráli. Do týmu naskočila spousta mladých hráčů, kteří ještě nejsou v seniorech úplně ohraní a já bych jim chtěl poděkovat za tu drinu a za to, co v první části sezóny odváděli. Chtěl bych na ně apelovat, aby v tom pokračovali, protože všichni mají velký potenciál a před sebou velkou kariéru. Nesmí se uspokojit s tím, jak na tom teď jsou a makali dál. Pro mě byly speciální hlavně zápasy doma v Jihlavě, kde byla neskutečná atmosféra. Když se podíváme na turnaj v Maďarsku i tady v Gruzii, kam nepřišli skoro žádné lidi, o to víc si vážím toho, co jsme zažili u nás. Atmosféra byla úžasná a musím to říct: hrajeme to pro diváky, a když na dva turnaje žádní nepřijdou, je to smutné. My jsme si užili Jihlavu, na kterou budeme vzpomínat.“

Blokař Štěpán Svoboda: „Dnešní výhru na Gruzii hodnotím pozitivně, protože jsme vyhráli 3:0 nad domácím týmem. První set byl od nás skvělý, bohužel následující dva, i když jsme vyhráli, jsme zpočátku tahali za kratší konec. Zbytečně jsme se s nimi tahali. Turnaj jsem zakončili dvěma výhrami a nezbyvá nám už nic jiného než čekat, jak dopadnou další utkání, a doufat, že postoupíme do semifinále Evropské ligy.“

Trenér Jiří Novák: „Evropská liga má těžký formát. Dnes jsme to chtěli zakončit vítězstvím 3:0, to se povedlo. Teď budeme čekat, jak to dopadne. Nicméně z našeho pohledu byly zápasy, které byly těžké v tom, že jsme je museli zvládnout. A byly dva zápasy, které měly dobrý level. Bohužel s Dánskem jsme nedotáhli zápas do vítězného konce a možná nám po tom bude k postupu trochu chybět. Nicméně ta anabáze nekončí, Evropská liga pokračuje, v rankingu se může stát cokoliv a my na to budeme čekat. Jarní část reprezentační sezóny je vždycky složitá v tom, že kluci přijdou ze svých kubů, času na přípravu je málo a někteří nám odřekli, takže jsme z poloviny obměnili tým z mistrovství světa. Jsem rád, že jak Jirka Benda, tak Lukáš Trojanowicz a Jakub Klajmon, kteří se střídali v základní sestavě, svou roli více méně zvládli. Jsem i rád, že jsme tady mohli mít tři mladé kluky z týmu U22, i když Tonda Klimeš už je zkušený. Ale i Matěj Pastrňák a Štěpán Svoboda si to mohli osahat a prokázali, že s nimi můžeme počítat.“

Přelstít světové a olympijské šampionky se našim reprezentantkám nepodařilo

Italské volejbalistky potvrdily v utkání Ligy národů 2026 v duelu s Češkami roli favoritek prestižní soutěže a zvítězily ve třech setech. Výběr trenéra Giannise Athanasopoulou ale předváděl kvalitní hru a aktuálně nejlepšímu týmu dokázal konkurovat. Především druhý a třetí set přinesl vyrovnanou partii až do koncovek. Nejčastěji skórující českou hráčkou byla univerzální Monika Brancuská s 16 body. Kapitánka Michaela Mlejnková přidala 11 úspěšných zakončení.

Česko – Itálie 0:3 (18:25, 21:25, 22:25)

Rozhodčí: Gharib Alireza (IRI), Khattab Taghrid (EGY)

Česko: Jehlářová, Grabovská, Grozer, Koulisianí, Brancuská, Mlejnková, libera Digrinová, Dostálová. **Střídaly:** Kneiflová, Orvošová, Pragerová, Svobodová, Rejmanová

Itálie: Cambi, Antropova, Fahr, Obossa, Nervini, Meli, libero Fersino. **Střídaly:** Scola, Adigwe, Moro, Giovannini, Nwakalor

Kapitánka, smečačka Michaela

Mlejnková: „Jen v prvním setu jsme neudělaly přes dvacet bodů, takže bych řekla, že jsme s nimi držely krok a zvládaly i dobré výměny.“

Italky ukázaly, proč jsou nejlepší tým na světě a skoro čtyřicet zápasů neprohrály. Od nás to ale byl dobrý výkon a nemáme se určitě za co stydět. V sezóně jsem měla tu čest si proti Antropové zahrát, takže jsem trochu věděla, jak hraje. Ona ukázala svoje kvality – nikdo takto nepodává, takže je těžké na to natrénovat, ale musíme jí přiznat to, že v každém setu nějaké eso dala. Adaptace na prostředí se nám myslím podařila, hala je super, stejně jako fanoušci a skvělá atmosféra. Do dalších zápasů můžeme jít naplno, stejně jako dneska. Míč ani neklouzal, ale bylo trochu vedro a vlhko. Pro všechny je to ale stejné, takže se na to nemůžeme vymlouvat.“

libero Daniela Digrinová: „V některých momentech jsme určitě předváděly dobrý volejbal a s Italkami jsme držely krok. Ony ale nakonec vždycky ukázaly, že jsou první tým na světě a nám trochu chybělo. Na příjmu to proti Antropovové bylo těžké, protože jsem proti ní ještě nikdy nehrála. A myslím, že i pro ostatní to bylo něco úplně jiného. Soupeřky zvládaly skvěle útočit z vysokých balónů, měly strašně moc možností a my se trochu trápily. I proti podání z výšky, které plachtí, skoro nemáte šanci, pokud uděláte jeden špatný pohyb. Z tohoto zápasu si musíme vzít to dobré. Bojovaly jsme o každý balón, což musíme dělat i v dalších zápasech, kde se musíme pokusit urvat co nejvíc.“

Trenér Giannis Athanasopoulos: „Je těžké hrát proti olympijským šampionkám, protože mají výborný tým. Můžete to vidět při obraně nad sítí, především v prvním setu ubránily některé nemožné míče. Proti tak vysoké obraně jsme nikdy netrénovali. Ale jsem na hráčky velmi pyšný, především za to, co předvedly ve třetím setu, kdy se nevzdaly a ze stavu 9:17 se dokázaly dotáhnout do jednobodové ztráty. Myslím, že tento zápas nás v mnoha směrech posílí a některé hráčky odvedly opravdu velmi dobrou práci. Už jsem jim řekl, že i když jsme teď prohráli, musíme se soustředit na zítřek. Můžeme být smutní maximálně hodinu, ale pak už je potřeba kontrolovat své emoce. Systém turnaje je velice agresivní. Proto si musíme z dnešního zápasu vzít to nejlepší a snažit se zítra ještě zlepšit.“

Český tým marně hledal recept na precizní hru Američanek

Po duelu se světovými jedničkami z Itálie se české volejbalistky v Lize národů na Filipínách utkaly se silným týmem Spojených států amerických. Z pohledu favoritek šlo o jednoznačnou dominanci a hladkou výhru ve třech setech. Češky se nedokázaly v útoku ani na bloku prosadit. Vyrovnanou partii odehrály pouze na servisu, když dokázaly osmkrát skórovat přímo z podání.

Česko – USA 0:3 (17:25, 12:25, 16:25)

Rozhodčí: Hoorweg Carla (AUS), Michlic Agnieszka (POL)

Česko: Grabovská, Grozer, Koulisiani, Brancuská, Mlejnková, Jehlářová, libero Digrinová. **Střídaly:** Orvošová, Kneiflová, Rejmanová, Pragerová, Svobodová

USA: Rettke, Poulter, Skinner, Ogbogu, Thompson, Eggleston, libera Hentz, Rodriguez. **Střídaly:** Samedy, Ka'aha'aina-Torres, Banks

Smečařka Bára Rejmanová: „Mrzí mě, že jsme nepředvedly tak dobrý zápas, volejbal a výkon, jako včera proti Itálii nebo na předchozím turnaji v Číně. Moc to dnes nelepilo. Musím říct, že atmosféra VNL

je skvělá a je to super, i když tady není tolik lidí. Mám nervy, ale moje motto je Fake it till you make it (Předstírej to, dokud to nedokážeš), takže to musím zvládnout. Trenér mi říkal, že to mám řezat, ale proti takovému dvojbloku je to těžké. Holky proti mně byly hodně vysoké, a i když jsem hledala prsty na otečování, prostě to dnes nevyšlo. Ogbogu i Rettke hrají v Turecku a tohle prostě v české extralize nepotkáte. Reprezentace je samozřejmě veliký skok vpřed. Tady vám nespadne tolik balónů jako v extralize a musíte se sakra nadřít na bod. Tady hrají největší světové hvězdy z těch nejlepších lig a já jsem moc ráda, že tady můžu být a dostala jsem šanci si ve VNL zahrát a být tu s holkama. Osobně se hodně těším na Japonky, proti kterým jsem ještě nehrála. Vzhlížím ke smečařce Sato. Moc se mi líbí, jak hraje. Je to jiný asijský styl, na který se těším.“

Univerzální Monika Brancuská: „Zápas se mi těžko hodnotí. Hodně nás to mrzí, a dokonce víc než to, ale slušnými slovy bych to asi nepopsala. Nehrály jsme vůbec to, co umíme a nepředvedly jsme, co umíme. Asi jsme si nemyslely, že porazíme Ameriku 3:0, na druhou stranu víme, že umíme potrápít trochu víc a hrát mnohem lepší volejbal. A předvádět mnohem víc, takže nás to rozhodně mrzí. Prosadit se proti Američankám bylo strašně těžké. Mají vysokánský a dobře postavený blok, navíc nás měly dobře načtené. Vlastně všechny naše hlavní síly byly zavřené, takže jsme se snažily hrát o jejich prsty, ale to člověk míří nahoru do světél, a doufá, že se trefí, a ono to ne vždycky vyjde. Myslím, že se nám na začátku setů podařilo chytit na servisu, protože jsme je dokázaly docela potrápít servisem na přihrávce, ale nikdy se nám nepodařilo udržet krok natolik, abychom udržely krok až do koncovek. Japonsko bude oproti tomuto zase úplně jiný styl. Je to ten rychlý asijský styl, který vlastně nevím, jak nám půjde, kór po těchto vysokých soupeřkách. Ale pokusíme se přizpůsobit a co nejrychleji se dostat do jejich tempa.“

trenér Giannis Athanasopoulos: „Dnes jsme dostali pořádnou facku do tváře. Když jsme vstupovali do VNL, věděli jsme, že budeme hrát proti týmům této úrovně. Včera proti Itálii jsme dokázali vzdorovat dobře, dnes jsme ale nehráli dobře v žádné činnosti. Nešel nám příjem, servis, obrana na bloku. Je třeba říct, že soupeřky předvedly skvělý a velmi fyzický volejbal, který je pro nás složité zastavit. Ale dnes to nebyly ty Češky, které jsme zvyklí na kurtu vídat. Musíme si probrat, tento těžký moment překonat, musíme zvládnout své emoce a únavu. Protože tohle je VNL a všichni jsme tady proto, abychom se zlepšili a poučili se z lekce, kterou jsme dnes dostali.“

Českám chybělo proti Japonsku více štěstí v koncovkách setů

Ani na třetí pokus se českým volejbalistkám ve VNL 2026 nepodařilo zaskočit favoritky. Proti Japonkám přesto předvedly vyrovnanou partii, kterou v druhé i třetí sadě rozhodovaly až koncovky. V základní sestavě Athanasopoulusova výběru se na postu univerzáلكy objevila Gabriela Orvošová, která skórovala jedenáctkrát, o dva body více přidala kapitánka Michaela Mlejnková.

Japonsko – Česko 3:0 (25:15, 25:23, 27:25)

Rozhodčí: Choi Jae-Hyo (KOR), Alblooshi Ismail Ibrahim (UAE)

Japonsko: Sakae, Ishikawa, Yamaguchi, Wada, Sato, Inoue, libero

Fukudome. **Střídaly:** Shigihara, Akimoto, Tsukasa, Yamada

Česko: Jehlářová, Grabovská, Grozer, Koulisiani, Orvošová,

Mlejnková, libero Digrinová. **Střídaly:** Pragerová, Kneiflová,

Brancuská, Rejmanová, Svobodová, Janská

Nahrávačka Květa Grabovská: „Byl to strašně těžký zápas, ale myslím, že jsme chytily dobrý rytmus a rozhodně jsme měly na to hrát aspoň čtyři nebo i pět setů. Je to škoda, protože k tomu chybělo strašně málo. Ale nenecháme se tím rozhodit a zítra do toho najedeme znova. Jak říká náš trenér: co se stalo včera, stalo a nesmíme na to myslet. Všechny hráčky jsme schopné další den bojovat, a to se dnes ukázalo. Chtěla bych pozdravit Kačku

Valkovou, která nám tady moc chybí a doufám, že se brzy uzdraví a vrátí. Já si pozici první nahrávačky užívám, protože je potřeba se chopit šance. Na Filipínách je menší česká komunita a díky loňskému mistrovství světa mužů o nás vědí a přišli nám zafandit. Bylo to skvělé. Dnes přišlo víc lidí, kteří hodně fandili a řekla bych, že náš tým hraje před spoustou diváků lépe. Je hezké udělat fanouškům radost, tady v Asii tím žijí a fandí nám, i když zahrajeme pěknou výměnu proti jejich týmu.“

Univerzáлка Gabriela Orvošová: „Z naší strany to byl velmi dobrý zápas. Japonky ukázaly svoje kvality, my jsme ve třetím setu zatlačily servisem, odtlačily jsme je od sítě a dalo se s nimi hrát. Bohužel v koncovce nám to nevyšlo. Mrzí nás to moc, protože koncovka třetího setu byla opravdu vyrovnaná. Udělaly jsme hloupé chyby, které Japonsko neodpouští. Po včerejšku jsme se oklepaly, jak říká náš trenér, hodinu jsme smutné a pak jdeme dál. Musely jsme se na dnešní soupeřky připravit. Ráno jsme měly trénink, kde jsme ještě pilovaly servis a přihrávku. A dnes jsme na to vlítly tak, jak jsme zvyklé. Byl to můj první zápas ve VNL v základní sestavě a moc jsem si to užila. Atmosféra byla skvělá a doufám, že dostanu víc takových příležitostí. Víme, že Dominikánky mají taky svoje kvality. Ale zítra máme den volna bez zápasu, takže se na ně připravíme, jak nejlépe můžeme. Zregenerujeme, dáme si masáž a v neděli na ně prostě zase vlítne.“

Trenér Giannis Athanasopoulos: „Dnes jsme si zasloužili trochu víc než tento výsledek, protože v druhém a třetím setu jsme byli blízko. Japonsko je skvělý tým a hraje výborný volejbal, ke kterému jim gratuluju, ale musím zatleskat i našemu týmu, protože i přes včerejší velmi špatný výkon, a přesto, že jsme hráli třetí zápas ve třech dnech, jsme ukázaly, jak umějí hrát volejbal Češky. Jsem na hráčky pyšný. Budeme pokračovat v naší práci, abychom se v dalších dnech ještě zlepšili. Dnes jsme ukázali správnou tvář a budeme se těšit na zápas proti Dominikánské republice, který nás čeká v neděli.“

Po téměř tříhodinové bitvě si naše volejbalistky připsaly čtvrtou výhru ve VNL

V závěrečném zápase druhého týdne volejbalové Ligy národů 2026 nezvládly Češky úvodní sadu a dovolily soupeřkám z Dominikánské republiky vyniknout ve všech herních elementech. Zlepšenou hrou, a především díky úspěšným útokům univerzáلكy Moniky Brancuské, se český tým do utkání vrátil, druhý set jen těsně ztratil a v bezmála tříhodinovém dramatu dominoval. Výběr trenéra Giannise Athanasopoulase tak po osmi zápasech v elitní soutěži drží vyrovnaný zápis čtyř vítězství a čtyř porážek. Monika Brancuská se v utkání postarala o 28 českých bodů. Čtrnáctkrát skórovaly i smečařka Michaela Mlejnková a blokařka Magdaléna Jehlářová.

Česko – Dominikánská republika 3:2 (17:25, 24:26, 25:18, 31:29, 15:10)

Rozhodčí: Michlic Agnieszka (POL), Gharib Alireza (IRI)

Česko: Grabovská, Grozer, Koulisiani, Brancuská, Mlejnková, Jehlářová, libero Digrinová. **Střídaly:** Orvošová, Pragerová, Kneiflová, Rejmanová, Svobodová, Dostálová

Dominikánská republika: Heredia, Gonzalez, Tapia, Peña Isabel, J. Martinez, Marte, libero Y. Rodriguez. **Střídaly:** B.

Marinez, L. Martinez, Gaila, De la Rosa, Matos, Alonzo, Terrero

Univerzáлка Monika Brancuská: „Bylo to strašně těžké, hrály jsme čtvrtý zápas v pěti dnech. Určitě nám pomohlo, že jsme včera měly den volna, ale Dominikánky byly dost rozjeté. Jsem ráda, že se nám to podařilo otočit. Už ve druhém setu jsme jim dost zavařily a ta otočka pro nás byla strašně důležitá proto, abychom neodjížděly se skleslou hlavou. Už jsem opravdu chtěla zápas dohrát, abychom opravdu neodjely s prázdnou, protože Filipíny jsou pro nás velkou zkušeností a zážitkem. Taký to ale chtělo na konec to vítězství a jsem ráda, že to klaplo. Místní fanoušci byli neskuteční a neskutečně nás tlačili. Podařilo se nám je získat na naši stranu, a i díky nim se nám podařilo to dotlačit k vítězství. Po dvou týdnech máme čtyři vítězství, což je stejné jako vloni a hodnotím to pozitivně. Jsou to pro nás zkušenosti, a i když jsme si

v některých zápasech přály předvést něco lepšího, soupeři jsou opravdu těžcí a setkáváme se tady se světovou špičkou. Můžeme být podle mě na sebe pyšní za to, jak jsme zvládly tento měsíc v Asii, protože i mentálně byl dlouhý a těžký.“

Smečařka Helena Grozer: „Bylo to jako na horské dráze. Na začátku jsme cítily, že to nejsme my, nějak nám nic nešlo a byly jsme nervózní. Věděly jsme, že je to důležitý zápas. Pak mi přišlo, že jsme si řekly, že už nemáme co ztratit a horší už to být nemůže. A najednou jsme začaly hrát skvěle. Měly bychom být na sebe pyšné, že dokážeme v takových dnech vyhrát nad takovým týmem jako je Dominikánská republika. Bylo to hrozně těžké. Soupeři tady byli neskutečně těžcí – Itálie, Amerika, Dominikána i Japonsko jsou všichni v top desítce. Věděly jsme, že to bude těžké a myslím, že bylo důležité tuto zkušenost získat, zahrát si tady a nasbírat bodíky. To se povedlo a jsem ráda, že jsme to dnes dokázaly otočit a vezeme si domů vítězství. Pro český volejbal a pro náš tým, který je plný mladých talentů, je to důležité a jsem ráda, že jsem toho součástí.“

Trenér Giannis Athanasopoulos: „Pokud chcete hrát na nejvyšší úrovni, musíte se naučit kontrolovat své

emoce. Hráčky i já jsme během prvního setu byli příliš pohlcení v negativní bublině. Ale musíte pustit z hlavy, co se stalo před jednou vteřinou a soustředit se na to, co přijde za okamžik. Ve druhém setu jsme dokázali srovnat, i když v některých elementech jsme chybovali. Měli jsme trochu problém s přihrávkou a s finálním zakončením. Přesto jsem velmi pyšný, protože jsme se nevzdali, od třetího setu jsme začali hrát bod za bodem a ve čtvrtém setu jsme nepřestali věřit ani za nepříznivého stavu. Tohle dělá tento tým speciálním. Jsem na hráčky opravdu pyšný, že se nevzdávají. Na tomto turnaji jsme odehráli tři velmi těžké zápasy s nejlepšími týmy světa a všechny jsme prohráli. Když prohráváte, není jednoduché se soustředit. Navíc jsme v Asii už 27 dní, musíme se stále soustřeďovat na další a další tréninky a utkání. Dnes jsme dosáhli našeho čtvrtého vítězství, které je velmi speciální a měli bychom na sebe být pyšní. Samozřejmě chceme víc, takže si po návratu domů pár dní odpočineme, abychom v Srbsku zakončili soutěž v nejlepší formě.“

MALÁ CENA BESKYD V RAŠKOVICÍCH

V tropickém počasí se na kurtech a hale v Raškovicích odehrál mládežnický turnaj za účasti čtyřiceti šesti družstev

Sobota přivítala kategorie U14 a U16. Nástup volejbalového mládí určitě potěšil oko každého volejbalového příznivce

Součástí sobotního zahájení bylo i poděkování jubilantům

**Dlouholetý rozhodčí Ing. Jan Dluhoš
oslaví v tomto týdnu úctyhodných
devadesát pět let (více v příloze)**

**Své šedesátiny oslavil hráč, trenér i rozhodčí
domácího oddílu Jirka Bílek**

REKAPITULACE SOBOTNÍCH KLÁNÍ:

Mladší žáci u14, 3 týmy: 1.Volejbalový spolek Ostrava, 2.Green Volley Frýdek-Místek, 3.VK Raškovice

Mladší žačky u14, 9 týmů: 1. Zlín, 2. Vsetín, 3. Raškovice

Starší žáci U16, 4 týmy: 1.DDM Bystřice, 2.Sokol Česká Třebová, 3.Blue Volley A, 4.Blue Volley B

Starší žačky U16, 7 týmů: 1.TJ Ostrava, 2.VKB Frýdlant n.O., 3.VK Raškovice, 4.VK Janovice

Neděle přivítala kategorie U18 až U22

Kadetky U18, 10 týmů: 1.TJ Sokol Frýdek-Místek, 2.VK Raškovice, 3.VAM Havířov, 4.Třebíč

Juniorky U20, 7 týmů: 1.Paskov, 2.TJ Sokol Frýdek-Místek, 3.Uganda(TJ Třinec), 4.VK Raškovice

Junioři U18-U22, 8 týmů: 1.Green Volley F-M, 2.VK Ostrava, 3.VO Slezská Orlice, 4.Šumperk

Nezbývá než poděkovat všem členům volejbalového klubu Raškovice za obrovský kus odvedené práce a popřát jim mnoho úspěchů a trpělivosti v dalších letech

V Janovicích, dne 22. června 2026, zapsal Brouk z Beskyd

DLUHOŠ Jan

Uznání a ocenění:

Čestný člen ČVS

Datum narození: 25. června 1931 Bohumín

Rodák z Tisku v okr. Nový Jičín, poválečný absolvent reálného gymnázia v Bílovci a v letech 1950-54 Vysoké školy báňské v Ostravě. Jako posluchač vojenské katedry zakončil prezenční službu v hodnosti nadporučíka a v profesi mechanika vojenských letounů. V roce 1954 nastoupil do Železáren a drátoven (ŽD) Bohumín, kde působil do důchodového věku (ukončení pracovních aktivit koncem roku 1995) v řadě hospodářských a politických funkcí.

S volejbalem začínal v Bílovci v rámci středoškolského studia, hrál za výběr školy při Sportovních hrách mládeže (SHM) a také v místní sokolské jednotě. Jako hráč pokračoval při vysokoškolském studiu v týmu VŠB Ostrava v okresním přeboru a současně začal působit jako rozhodčí. V roce 1954 získal v Nymburku kvalifikaci

rozhodčího I. třídy již jako člen TJ ŽD Bohumín a hráč B-týmu mužů. V roce 1962 získal také kvalifikaci trenéra III. třídy, následující roky vedl první tým mužů ŽD, 3 sezony družstvo žen a v letech 1970-85 byl organizačním pracovníkem oddílu. Nejdéle působil jako rozhodčí a soudcovské aktivity ukončil na vlastní žádost v roce 1997 po více jak 40 sezonách s bilancí přes 2000 utkání všech svazových soutěží mistrovských (krátce i extraligy) i nemistrovských (přátelských a turnajových vč. mezinárodních zápasů v rámci družby Ostrava – Katowice). Do funkcionářských aktivit se zapojil již na gymnázium v roce 1947 jako člen okresního výboru Čs. obce sokolské v Bílovci a pokračoval během vysokoškolského studia ve volejbalové sekci Krajského výboru TVS (předchůdce ČSTV) jako referent pro práci s mládeží a SHM až do roku 1957. V letech 1973-75 a 1982-2009 byl předsedou OVS Karviná, v letech 1976-82 „pouze“ členem pléna OVS z důvodu zákazu vyšších funkcí pro své politické názory po roce 1968. V roce 1986 se podílel na organizaci MS žen – jedné ze skupin, hrané v Ostravě. K práci na krajské úrovni se vrátil v roce 1976 jako člen STK Severomoravského kraje, následovaly funkce předsedy Disciplinární komise, předsedy Revizní komise, člena předsednictva a ve dvou funkčních obdobích místopředsedy Sm KVS. V letech 2005-13 byl předsedou Revizní komise Moravskoslezského KVS. Do nejvyšších funkcionářských pater se dostal v roce 1990, kdy byl zvolen členem výboru ČVS jako zástupce Severomoravského kraje a tuto funkci uhájil až do roku 2004 jako zástupce Moravskoslezského kraje. V letech 2005-2013 byl členem Kontrolní a revizní komise ČVS. Za bezmála 70 let svého působení ve sportu resp. volejbalu získal celou řadu uznání nejen od orgánů volejbalového svazu, ale také od ÚV ČSTV (naposledy Medaili za práci ve prospěch sportu v roce 2001). Na druhém vloženém snímku přijímá od předsedy ČVS dr. Zdeňka Haníka gratulaci ke svým 80. narozeninám a ke gratulaci se chystají ještě Ing. František Kopecký (mpř. ČVS) a Mirek Vyhlídal (předseda KSV ČVS). Snímek vznikl v roce 2011 v rámci slavnostního zasedání Moravskoslezského KVS k 90. výročí existence našeho volejbalu, na kterém jubilant přednesl mimořádně kvalitní referát o historii volejbalu v tomto regionu. Autor: Zdeněk Vrbenský

